



**REPUBLIKA HRVATSKA**  
**Visoki trgovački sud Republike Hrvatske**  
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: PŽ-4281/2025-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A  
|  
R J E Š E N J E

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, sudac dr. sc. Srđan Šimac, u pravnoj stvari tužitelja ETOS – TRGOVINA d.o.o., Hum Stubički 7a, Gornja Stubica, OIB: 44893725614, kojeg zastupa punomoćnica Lea Erak, odvjetnica u Zagrebu, protiv tuženika TERAN d.o.o., Prgomelje, Prgomelje 82, OIB: 13773769044, kojeg zastupa punomoćnica Jacinta Toš Špehar, odvjetnica u Bjelovaru, radi isplate iznosa od 5.417,57 EUR, odlučujući o tuženikovoju žalbi protiv presude i rješenja Trgovačkog suda u Bjelovaru poslovni broj Povrv-72/2024-30 od 31. srpnja 2025., 12. prosinca 2025.

p r e s u d i o j e

Odbija se kao neosnovana tuženikova žalba i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Bjelovaru poslovni broj Povrv-72/2024-30 od 31. srpnja 2025.

r i j e š i o j e

Odbija se kao neosnovana tuženikova žalba i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Bjelovaru poslovni broj Povrv-72/2024-30 od 31. srpnja 2025. u točki II. izreke.

Obrazloženje

1. Pobijanom presudom prvostupanjskoga suda održan je na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Nataše Kranjec iz Grubišnog Polja, poslovni broj UPP/OS-Ovrv-199/2024 od 9. travnja 2024. kojom je tuženiku naložena isplata iznosa od ukupno 5.417, 57 EUR sa zateznim kamatama tekućim na iznos od 268,77 EUR od 14. lipnja 2023. te iznos od 5.148,80 EUR od 4. srpnja 2023. do isplate, kao i naknaditi troškove ovršnog postupka u iznosu od 275,00 EUR, dok je pobijanim rješenjem u točki II. izreke naloženo tuženiku naknaditi troškove parničnog postupka u iznosu od 1.630,63 EUR.

2. Predmet spora je tužiteljev zahtjev za isplatu iznosa od 5.417,57 EUR na ime cijene za robu (krovni crijep) koju je tužitelj prodao tuženiku. Tužitelj je za spornu

kupoprodaju izdao račune - otpremnice oznake 1198/PJ1/10 od 13. lipnja 2023., koji tuženik djelomično nije podmirio za utuženi iznos od 268,77 EUR te oznake 1363/PJ1/10 od 3. srpnja 2023. koji uopće nije podmiren. Tuženik je osporio narudžbu i primitak sporne robe.

3. Prvostupanjski sud je čitanjem dostavljene e-mail korespondencije između zastupnika po zakonu stranaka, iz iskaza tužiteljevog zastupnika po zakonu Ivana Leškovića, kao i iskaza saslušanih svjedoka Brune Volenika i Tihomira Bazela, čitanja isprava (otpremnica – teretni list br. 2304672 od 3. srpnja 2023. i CMR tovarnog lista, spornih računa te narudžbenice) utvrdio da su stranke bile u kontinuiranom poslovnom odnosu i da je tuženik naručio spornu robu (krovni crijep) od tužitelja koji ga je potom putem posrednika Terran crijep d.o.o. Osijek naručio direktno iz tvornice u Republici Mađarskoj i da je sporna roba odatle otpremljena i dostavljena Tihomiru Bazelu, kao osobi koju je odredio tuženik, a koji je spornu robu i platio tuženiku.

4. Prvostupanjski sud je iskaze saslušanih svjedoka i tužiteljeva zastupnika po zakonu ocijenio kao vjerodostojne jer su bili međusobno usuglašeni kao i u skladu sa sadržajem priloženih isprava. Iz e-maila od 20. travnja 2024. koji je tužitelju poslao tuženikov zastupnik po zakonu Miro Lukačeka, nakon pokretanja ovog postupka prvostupanjski sud je utvrdio da je u njemu sadržano priznanje duga. Zato je ocijenio da je tuženik ostao dužan platiti iznos kupoprodajne cijene u utuženom iznosu, te je primjenom odredaba čl. 376. st. 1. i čl. 438. st. 1. Zakona o obveznim odnosima prihvatio tužbeni zahtjev („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 145/23 i 155/23).

5. Tuženik je protiv pobijane presude i rješenja podnio žalbu zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, zbog pogrešne primjene materijalnog prava i bitne povrede odredaba parničnog postupka. Iz sadržaja tuženikove žalbe, ovaj sud je ocijenio da tuženik pobija rješenje u kojem je sadržana odluka o troškovima postupka samo u dijelu u kojem nije uspio u sporu (točka II. izreke). Pobijano rješenje u dijelu u kojem je određena prethodna mjera po osnovi odredbe čl. 501.a Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 57/11, 25/13, 89/24, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25; dalje: ZPP) bila je predmet odlučivanja ovog suda u zasebnom žalbenom postupku postupku koji se vodio pod poslovnim brojem PŽ-4280/25.

6. Tuženik je u žalbi istaknuo da je prvostupanjski sud odluku utemeljio na izvedenim personalnim dokazima, koji su pristrani i kojima je interes da tužitelj ostvari uspjeh u sporu, dok nije vrednovao okolnost da tuženik sporne račune nije uvrstio u svoje poslovne knjige niti je po njima ostvario pravo na odbitak pretporeza.

7. Također, tuženik smatra da je prvostupanjski sud neopravdano odbio izvesti dokaze koje je on predložio, odnosno saslušati tuženikovog zastupnika po zakonu Miru Lukačeka te provesti vještačenje po stručnjaku financijske struke.

8. Tužitelj je odgovorio na tuženikove žalbene navode te ih je ocijenio kao neosnovane.

9. Tuženikova žalba nije osnovana.

10. Ovaj sud je ispitao pobijanu presudu i rješenje na temelju odredaba čl. 365. st. 1. i 2. u vezi s čl. 381. ZPP-a, u dijelu u kojem se pobija žalbom, u granicama razloga navedenih u žalbi, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8. i 9. ZPP-a, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava, osim u odnosu na primjenu materijalnog prava u odnosu na troškove postupka (čl. 356. ZPP-a).

11. U ovoj pravnoj stvari tužbeni zahtjev odnosi se na potraživanje u novcu koje ne prelazi svotu od 6.630,00 EUR pa je riječ o sporu male vrijednosti (čl. 501. st. 1. ZPP-a). Presuda ili rješenje kojim se završava spor u postupku u sporovima male vrijednosti može se pobijati samo zbog pogrešne primjene materijalnog prava i zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. ovoga Zakona, osim zbog povrede iz čl. 354. st. 2. t. 3. ovoga Zakona (čl. 467. st. 1. ZPP-a).

12. Ovaj sud napominje da okolnost da je tuženik reklamirao sporne račune i da ih nije uvrstio u svoje poslovne knjige te po njima ostvario pravo na odbitak pretporeza podrazumijeva da je tužitelja u postupku teretila obveza dokazivanja odlučnih, a spornih činjenica (čl. 219. st. 1. ZPP-a). Konkretno, to se u ovoj pravnoj stvari odnosilo na okolnost da je tuženik naručio spornu robu i da mu je roba predana. Prvostupanjski sud je u obrazloženju svoje odluke iznio jasne i razumljive razloge o tome koje dokaze je izveo po tužiteljevom prijedlogu (saslušanje svjedoka Brune Volenika i Tihomira Bazela, tužiteljeva zastupnika po zakonu Ivana Leškovića te čitanje ispava – narudžbenice, e-mail korespondencije, sporne račune, otpremnice – terteni list te CMR tovarni list), kako ih je cijenio i koje je odlučne činjenice iz njih utvrdio.

13. S druge strane, krivnjom samog tuženika, a ne prvostupanjskog suda, u postupku nije proveden niti jedan dokaz koji bi podupirao njegove prigovorne tvrdnje. Tuženikov zastupnik po zakonu Miro Lukaček je propustio pristupiti na ročište za glavnu raspravu od 12. veljače 2025. na kojem se izvodio dokaz saslušanjem stranaka, iako je prvi nedolazak ispričao. Međutim, ničime nije ispričao nedolazak na ročište određeno za 30. travnja 2025. i 11. srpnja 2025.

14. Također, za izvođenje dokaza vještačenjem po stručnjaku financijske struke tuženik nije platio predujam za podmirenje troškova za nagradu vještaka, a prvostupanjski sud ga je prethodno upozorio da će se smatrati da je odustao od takvog dokaznog prijedloga, ako ne podmiri iznos predujma koji mu je naloženo platiti (čl. 153. st. 3. ZPP-a). Osim toga, taj dokaz nije bio od važnosti za utvrđenje odlučnih činjenica, jer je iz dopisa nadležne porezne uprave ionako proizlazilo da na temelju spornih računa tuženik nije ostvario pravo na odbitak pretporeza.

15. Ovaj sud napominje da u postupcima u sporovima male vrijednosti, žalbeni sud ne može ispitivati presudu prvostupanjskog suda po osnovi eventualno pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, na što sadržajno upućuju žalbeni navodi (čl. 467. st. 1. ZPP-a).

16. Slijedom navedenog, kako prvostupanjski sud nije pri provedbi postupka niti pri izradi odluke počinio bitne povrede postupka na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti te kako je na utvrđene činjenice pravilno primijenio materijalno pravo, odlučeno je kao u izreci presude (čl. 368. st. 1. ZPP-a).

17. Kako tuženik nije određeno u žalbi naveo iz kojih razloga pobija rješenje o troškovima parničnog postupka koje mu je prvostupanjski sud naložio platiti te kako ovaj sud ne pazi po službenoj dužnosti na pravilnu primjenu materijalnog prava u odnosu na troškove postupka, odlučeno je kao u izreci rješenja (čl. 380. t. 2. ZPP-a).

Zagreb, 12. prosinca 2025.

Sudac  
dr. sc. Srđan Šimac

Broj zapisa: **9-30880-a0700**

Kontrolni broj: **0ec50-63fac-2eae3**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:  
CN=Srđan Šimac, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>



unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.